श्रीगणेशायनमः स्वभक्तपक्षपातेनतद्विपक्षविदारणम् नृसिंहमद्भुतंवंदेपरमानंदविग्रहम् ॥ १ ॥ ऊतिःपंचदशाध्यायैःसप्तमेवर्ण्यतेऽधुना ऊतिश्चवासनाप्रोक्तातत्तत्कर्मानुसारिणी ॥ २ ॥ अशुभाचशुभाचेतिद्विधासाहेतुभेदतः अशुभामहतांकोपाच्छुभामहदनुग्रहात् ॥ ३ ॥ हरेर्द्वारपयोर्यद्वद्विकुंठेवसतोरपि चतुःसनरुषाविष्णुद्वेषाद्यशुभवासना ॥ ४ ॥ यथाचदैत्यगर्भेऽपिप्रह्लादस्यसतःस्थिरा नारदानुग्रहादासविष्णौसद्भक्तिवासना ॥ ५ ॥ स्वभक्तंचसदाविष्णुर्द्विषंतमपिरक्षति तृतीयेऽथभवेद्वास्थावकरोदात्मसात्पुनः ॥ ६ ॥ अतोमनीषिणायत्नःकार्योमहदनुग्रहे इत्येतदर्थमूतीनामत्रलक्षणमुच्यते ॥ ७ ॥ तत्रादौदशभिर्दैत्यतत्पुत्रमतिभेदतः महत्कोपानुकंपोत्थवासनाभेदउच्यते ॥ ८ ॥ सद्वासनाचयुज्येतकर्मभिःशुद्धचेतसः परैस्तुपंचभिस्तस्माक्रियतेधर्मनिर्णयः ॥ ९ ॥ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेहिरण्यकशिपोःसुते विष्णुभक्तेविरोधस्तुविप्रशापजईर्यते॥ १० ॥

श्रीगणेशायनमः राजोवाच समःप्रियःसुहृद्ब्रह्मन्भूतानांभगवान्स्वयम्॥इंद्रस्यार्थेकथंदैत्यानवधीद्विषमोयथा ॥ १ ॥ नह्यस्यार्थःसुरगणैःसाक्षान्निःश्रेयसात्मनः ॥ नैवासुरेभ्योविद्वेषोनोद्वेगश्चागुणस्यहि ॥ २ ॥ इतिनःसुमहाभागनारायणगुणान्प्रति ॥ संशयःसुमहान्जातस्तद्भवांश्छेत्तुमर्हति ॥ ३ ॥ श्रीशुकउवाच साधुपृष्टंमहाराजहरेश्चरितमद्भुतम् ॥ यत्रभागवतमाहात्म्यंभगवद्भक्तिवर्धनम् ॥ ४ ॥ गीयतेपरमंपुण्यमृषिभिर्नारदादिभिः ॥ नत्वाकृष्णायमुनयेकथयिष्येहरेःकथाम् ॥ ५ ॥

यदुक्तंपूर्वस्कंधांते हतपुत्रादितिःशक्रपार्ष्णिग्राहेणविष्णुना मन्युनाशोकदीप्तेनज्वलंतीपर्यचिंतयदिति तच्छ्रुत्वाविस्मितःपरीक्षित्पृच्छति समइतित्रिभिः नहिसमस्यसुहृदश्चवैषम्यंनामास्ति नचप्रियस्यप्रीतिकर्तृषुवैषम्यंयुक्तमित्यर्थः ॥ १ ॥ किंच यस्ययैःप्रयोजनंसिध्यति सतत्पक्षपातीभवति येभ्योबिभेतितान्द्वेषेणहंति नतुतदत्रास्तीत्याह नहीति निःश्रेयसंपरमानंदएवआत्मास्वरूपंयस्य असुरेभ्यश्चोद्वेगःभयंनास्ति अतो विद्वेषोपिनास्ति तत्रहेतुः अगुणस्येति गुणाधीनौप्रीतिद्वेषावित्यर्थः ॥ २ ॥ श्रीनारायणस्यगुणान्अनुग्रहनिग्रहादीन्प्रति मेमहान्संशयःतत्संशयंछेत्तुमर्हति ॥ ३ ॥ यत्रभागवतस्य प्रह्लादस्यमाहात्म्यंगीयतइतिसंबंधः ॥ ४ ॥ कृष्णायव्यासाय कृष्णंमुनिंनत्वेत्यर्थः ॥ ५ ॥